

Kolleger, dela med er!

Att samarbeta i sociala medier minskar arbetsbördan och bidrar till att utveckla elevernas lärande, skriver läraren och bloggaren Karin Brånebäck.

VAR OCH EN som är lärare vet att schemat är fullt. Hur vi ska prioritera tiden är en ständig fråga. Många lärare lägger ner massor av timmar på sitt arbete även när de lämnat arbetsplatsen för att få undervisningen att bli så

bra som de vill ha den.

Frågan är om tiden används på rätt sätt.

Jag vill påstå att det till stor del är en disponeringsfråga. ”Du måste lära dig att disponera tiden bättre” är lätt att säga.

Men hur gör man?

Svaret är att lära sig att samarbeta bättre och mer effektivt.

Jag har i cirka tre års tid arbetat med att flippa klassrummet. Min pedagogiska blogg har vuxit sig stor och jag har interagerat med andra lärare på sociala medier. Inte bara om det flippade klassrummet, utan även om andra pedagogiska frågor. För mig har den mentala flippen, att våga hitta nya arbetssätt och tankemodeller, varit viktig. På det sättet kan något som redan är bra bli ännu bättre.

Bloggar och flöden i sociala medier svämmar över av tankar, idéer och kreativitet. Det visar

på den oerhörda kompetens och generositet som finns hos lärare. Något som motsäger den negativa bild av lärare som ofta utmålas i medierna. Lärare vågar i dag i högre grad än förr visa upp sitt kompetenta arbete.

Att vara aktiv i sociala medier och att medverka i kollegiala aktiviteter på fritiden innebär att öppna upp för ett ökat samarbete. Diskussionerna med det utvidgade kollegiet vidgar de egna horisonterna.

Det som driver lärare att starta Facebook-grupper, blogga pedagogiskt och att twittra i så stor utsträckning är det faktum att de vill ha något tillbaka. Att dela med sig av sin kunskap och sina insikter, att diskutera och utbyta tankar kring undervisning och skola, gör att vi får ut mer av våra kolleger.

JAG SER DET kollegiala lärandet i första hand som en egoistisk handling, och det går på tvärs med de gränser som vi är vana vid. Men det jag gör för min egen skull ger i förlängningen också andra mer som sen ger tillbaka kollegialt lärande.

Samarbete och skolutveckling är helt enkelt en bieffekt av en rent egoistisk tanke.

Jag kallar det för *kollegoism*.

Det viktiga med *kollegoism* är att det sker ett utbyte av information. Det är ingen envägs kommunikation. Samarbetet i sociala medier ger ett mervärde tillbaka till den som ger.

Pedagogiska pubar, *edcamps* och aktivt deltagande i sociala medier ses på sina håll fortfarande med viss skepsis. Att det handlar om frivillig kollegoism och inte överarbete eller ”brist på vettig fritid” måste få landa. Arbete och fritid flyter ihop.

I mer karriärinriktade yrken kan det vara rena rama självmordet att berätta om sina tankar för en konkurrent. I läraryrket tror jag att kollegoism är framtidens styrka. Klassrumsdörrarna har börjat öppnas.

På en del ställen är det precis bara en glipa

mellan dörr och karm och på andra ställen står dörren på vid gavel.

Jag lägger ingen värdering i hur mycket man väljer att öppna sin dörr. Om det är positivt eller inte kan egentligen bara den enskilde läraren avgöra.

Öppna dörrar minskar i förlängningen arbetsbördan och gör lärare mer professionella. Men viktigast är ändå att *kollegoism* bidrar till att utveckla lärandet för våra elever. ●

Karin Brånebäck är legitimerad lärare och utvecklingsledare vid Norra Ångby Skola i Stockholm. Hon är en av Sveriges största kännare av det flippade klassrummet (*flipped classroom*) och en ofta anlitad föreläsare. Karin Brånebäck driver bloggen ”Kilskrift” (kilskrift.blogspot.se), som är en av Sveriges tio högst rankade bloggar inom pedagogik och utbildning. På Twitter finns hon under namnet [@braneback](https://twitter.com/braneback).